

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec . . . " 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . " 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . . 1.70
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . " 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENE

Inserati:
 Enostolpna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . " 15 "
 za trikrat . . . " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznanila, zahvale, osmrtnice itd.:
 enostolpna pettivrsta po 23 vln.
Poslano:
 enostolpna pettivrsta po 40 vln.
 Izhaja vsak dan, izvenredno
 deluje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 183.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Ob Krnu mir. — Silen topniški boj ob
 Soči. — Laški napadi pri Gradiški in
 Trziču ponesrečeni.

Dunaj, 24. junija. (Kor. urad ob 8. uri
 43 minut popoldne.)

Italijani so napadli mali Pal pri sedlu
 Plöcken, a so bili krvavo odbiti.

Na bojni črti ob Soči so bili brez-
 uspešni napadi pehote manjšega obsega in
 se je streljalo iz topov.

Dunaj, 24. junija. Uradno se poroča:
 Na koroški meji smo pri malem Palu
 odbili napad močnih italijanskih čet. Sicer
 so se vršili na tej meji in na tirolski meji
 topniški boji. V okrožju Krna je mir, ob
 Soči silen topniški boj. Napadi Italijanov
 pri Gradiški in Trziču so se izjalovili.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
 pl. Höfer, fml.

Boji na Krnu.

Iz c. kr. vojnega poročev, stana ima
 »Berliner Lokalanzeiger« od ranjenca oči-
 vidca sledeče podrobnosti:

Severozahodno od Kobarida se dviga
 v več brd razdeljena gorska grmada Krn,
 ki doseže višino kakih 2245 metrov. Pri
 najvišjem vrhu se razdeli v dve slemeneni.
 Eno gre v južnozahodni smeri proti jugu,
 preko Kamna na Sočo, drugo pa je v
 južnovzhodni smeri Mrzli vrh, ki se v
 višini 1360 metrov vleče 7 kilometrov da-
 leč nad Sočo prav do Tolmina. Med sle-
 menimi leži na visoki planoti v malem gor-
 skem sedlu vas Krn. Višine na desnem
 (zahodnem) bregu Soče so splošno neko-
 liko nižje. Južnozahodno od Kobarida so
 obronki Matajurja, a nasproti Mrzle-
 mu vrhu stoji brdo Kolovrat. Razume
 se samo od sebe, da se v tem gorskem
 svetu dvigujejo zelo neredne višine, od
 katerih ena drugo nadvladuje.

Boji 3. in 4. junija. Italijani vrženi s Krna.

S teh gorskih slemen na Krnu so bili
 Italijani 1. junija vrženi nazaj, nato so se
 razvili boji na Mrzlem vrhu, ki so se tudi
 končali z italijanskim umikanjem. Do 6.
 junija so izgubili tudi vas Krn in tako so
 se morali vrniti čez Sočo, kjer so pri pre-
 hodu čez reko in mostove na pontonih
 imeli izredno velike izgube. Prekrasna
 okolica, dobra voda in splošno navduše-
 nje je napravilo naše borce vrlo krepke za
 boj. Za 3. junija je bil napovedan naskok
 na Italijane. Ta dan smo bili mi kriti z vi-
 šino pri Sv. Luciji južno od Tolmina.

Tu in tam se nas je Italijan spomnil z
 artiljerijskim ognjem in puško. Najprej je
 deževalo, nato je pa zopet začelo greti
 solnce, noči pa so bile vedno hladne. Na
 večer smo se dvignili, da izmenjamo nekaj
 bataljonov na Mrzlem vrhu. Ti bataljoni so
 tam vzdržali več dni v sovražnem ognju
 in so odbili več nočnih napadov. Bili so
 trudni in potrebni počitka. Nekaj jih je
 bilo mrtvih in te smo zakopali, ranjence
 so odpeljali na varno. Spodaj pod nami,
 kakih 300 metrov globoko, so stali Lahi,
 zakriti z gostim lesom. Na višinah Kolov-
 rata je stala sovražna artiljerija, onstran
 ceste ob Soči pa sovražni možnarji. V po-
 stojankah italijanske pehote, ki so tekle
 proti vasi Krn, so stale strojne puške. Na
 Kostiljaku, stranskem grebenu Krna,
 so stali topovi, ki so se dali pomikati na
 tračnicah. Tovariši so nam povedali, da
 sovražnik strelja od ranega jutra po cele
 ure na naše pozicije s težkimi topovi, ko
 pa misli, da smo popustili v odporu, pošlje
 alpince. Najraji napadajo ponoči. — To-
 variši so odšli. Noč je bila hladna. Prišla
 je zora 4. junija. Naše baterije na Mrzlem
 vrhu so otvorile ogenj na pozicije italijan-
 ske pehote in topništva. Kmalu je odgovo-
 rila težka italijanska artiljerija. Težak sum
 je šel po zraku in 20 korakov na moji le-
 vici je izdihnil prvi laški pozdrav.

Italijani silno trosijo municijo.

Sovražnik je znal streljati. 30 do 40
 metrov visok steber dima je puhal pod
 nebo. Drugi strel je zadel na desno, vsi
 ostali pa na mesto orvega. Na moji levici

se je ves čas dvigal visok steber črnega
 dima, ki ga je tu in tam pretrgal ogenj in
 pretresla eksplozija. Grozno je odmevalo
 od pečin. Solnce je v dimu potemnelo,
 kakor da je mrknilo. Ko smo se nekoliko
 pomaknili z mesta, so začele delovati
 laške strojne puške. Pokali so 21-cm laški
 možnarji. Četrt ure nato se je oglasilo od
 strani italijansko topništvo na Kostiljaku.
 Bili smo vedno v ognju in kdor bi le steg-
 nil svojo roko, bi mu jo odneslo. To je
 trajalo od polosmih zjutraj in skoro do
 poldne.

Lahi so izstrelili kakih 550 težkih in
 ravno toliko lahkih strelcev. V mojem ba-
 taljonu je bilo vseh mrtvih šest in nekaj
 ranjenih, za katere smo se pa kasneje
 masčevali. Lahi so mislili: sedaj je čas za
 napad.

Naskok alpinov odbit.

Ogenj njihovih topov je utihnil in že
 smo opazili, da sta dva bataljona alpinov
 zapustila svoja kritja in urno hitela proti
 našim postojankam. Iz globine so se zasli-
 šali slabotni klici: »Savoia«, klic sovraž-
 nika za naskok. Sovražnik, ki je naskočil
 neko našo izpostavljenost črto, se je moral
 umakniti. Zopet »Savoia« in ponovni na-
 pad alpinov. Zopet smo poslali vanje ogenj.
 Laške strojne puške so čakale v zasedi.
 Kakor hitro bi se kdo naših ganil iz svo-
 jeja skalnatega zaklona, bi ga obsule laške
 kroglice. Lahi so petkrat zaklicali »Savoia«
 in petkrat so morali nazaj. Popoldne ob
 dveh je Italijanom njihova napadalna moč
 odpovedala. Čez pol ure je bilo vse goto-
 vo. Posebno značilno za dobri duh, ki vla-
 da med našimi Slovenci, je to, da fantje,
 ko so opazili dober učinek svojega ognja,
 niso hoteli več ostati v svojih kritjih. Niso
 niti pazili na ogenj laških strojnih pušk, ki
 jih je neprestano ogrožal, in, pritiskajoč se
 ob grmade kamenja, kolikor je bilo mo-
 goče iščoč kritja, so se popolnoma dvig-
 nili iz svojega kritja in so stope streljali na
 naskakujoče alpince. Nekoliko fantov je
 to plačalo z življenjem. Sicer nam alpini
 niso povzročili izgub. Moji Slovenci so
 streljali kakor na lovu za bežečo zverjad.
 Nato je začelo zopet streljati italijansko
 topništvo. Očividec nadalje popisuje, kako
 natančno strelja italijansko topništvo.
 Laško topništvo onstran Soče na Kostilja-
 ku se je moralo umakniti pod pritiskom
 naše brigade.

Ob soški bojni črti.

Dopisnik »Pesti Naplo« poroča iz
 vojnega časnikarskega stana: Iz Trsta sem
 se peljal proti izlivu reke Soče ter sem
 prehodil celo soško bojno črto tja do s
 snegom pokritega Krna. To je sanska
 bojna črta jugozahodnega bojišča. Tukaj
 je prišlo do prvih vročih bojev. Tu pove-
 ljuje general, katerega ime nam jamči za
 končno popolno zmagajo, kjer stoji kot
 jeklo vztrajne in hrabre avstrijske čete.
 O vtisih, ki sem jih dobil v svojem eno-
 tedenskem potovanju, morem poročati
 sledeče: Italijani so blizu kranjske meje
 postavili najboljše čete. Ako smo se mi
 umaknili od naše meje, to ne pomeni, da
 smo bili tepeni, ampak smo to storili zato,
 ker je tam za nas ugodnejše ozemlje. Kljub
 temu, da traja vojska že en mesec, niso
 Italijani dosegli nobenih uspehov, ampak
 so bili povsod tepeni.

Napadi pri Plaveh so se pričeli dne 6.
 junija in so se ponavljali 12. in 16. junija.
 Italijani so bili vsakokrat s krvavimi iz-
 gubami vrženi nazaj. 12. junija so bili ve-
 liki boji okoli Krna. Pozneje se je doglalo,
 da so dobile laške čete povelje, da zavza-
 mejo na vsak način občino Selo. V prvih
 večernih urah so se laške čete spustile z
 višin. Naše so jih pričakovale. 400 Italia-
 nov smo ujeli, vsi drugi so bili ranjeni ali
 mrtvi. Delovanje Lahov pojema; kaj moti
 le grmenje topov. Ne vé se, mir mislijo
 sedaj Italijani pričeti po teh svojih pora-
 zih. Pri nas so vsi od prvega do zadnjega
 prepričani, da moramo zmagati.

Laška oprema je praktična. Imajo
 zelo dobro podkovane čevlje. Njihove če-
 pice imajo spredaj obliko spalne čepice,
 so zelo prostorne, izdelane pa iz zelo sla-

bega materiala. Kroglice pušk so podobne
 ruskim kroglicam. Imajo zelo lahke nahrbt-
 niki, udobne pelerine, termo-steklenice iz
 lesa. Vsak ima svetilko, da jo pri ponoč-
 nih napadih natakne na orožje; ali te sve-
 tilke so težke in nepraktične. Orodje za
 kopanje zemlje je tudi težko in neprakti-
 čno. Vsak mož ima v torbi rdeče vino, sir,
 kruh in konzerve. Izvzemši alpince in
 bersaljere so laške čete slabe in izredno
 strahopetne. Njihovi napadi se pričenjajo
 s poveljem »avanti« (naprej), ali to povelje
 se pri prvih težkih ranah izpremeni v
 »aiuto« (na pomoč). Njihovo topništvo je
 dobro, kroglice so izdelane v Creuzotovi to-
 varni na Francoskem. Največ topov je
 kalibra 6½, imajo pa tudi zelo veliko ka-
 libra 15. Municijo izredno tratio. Čeprav
 se še toliko trudijo, da se na pobočjih
 maskirajo, se jim to ne posreči, in tako si
 nasprotniki gledajo oči v oči. Na najmanjše
 znamenje streljajo po cele ure. Neki čast-
 nik je rekel, da so Italijani v zadnjih dveh
 dnevih oddali 2000 strelcev. S tem so iskali
 naš tren, pa ga vsled slabih informacij niso
 našli. Uspeh teh 2000 strelcev je bil: 5 mrt-
 vih, 5 ranjenih in par padlih konj. Italijani
 se bodo že naučili štediti s strelivom. La-
 ško topništvo priznavaš vsem, ki leže v
 bojni črti. V bližini bojišča gre prebival-
 stvo mirno na delo. Njihova pehota pa
 ropa in pleni. Laški vojak ne vzdrži ne-
 prestanih naporov. Rjovenje topov in kli-
 canje ranjencev na pomoč je večkrat ko-
 mično. Ko pridejo v ujetništvo, se ranjenci
 ne puste obvezati, ker se boje zdravnikov.
 Ujetniki splošno govorijo proti vojski. Go-
 voril sem z nekim rezervnim poročnikom,
 ki je drugače bankir in bogat posestnik v
 Rimu. Rekel je: »Veselim se, da sem se
 rešil laške bande vojakov. To niso vojaki,
 ampak ubogi lazarioni.«

Naše postojanke ob soski bojni črti
 so naravnost izborne, najvažnejše pa je
 navdušenje, ki vlada v bosenskih in dal-
 matinskih četah. Te čete tvorijo nepre-
 magljiv zid, ob katerem si Italijani raz-
 bijejo glave.

Pismo splitskega domobranca o bojih proti Italiji.

Splitski »Dan« prinaša sledeče pismo
 nekega dalmatinskega domobranca: »Na-
 hajamo se ob reki Soči. Zadnja bitka, v
 kateri smo se odlikovali, je bila vroča.
 Ko se je sovražnik približal, se nismo mo-
 gli mi vroči Dalmatinci premagati, ampak
 smo naskočili z bajoneti. Naš četovodja
 zavpije: Udarimo na sovražnika, ki nam
 hoče vzeti naše dežele! — Vsi smo kot
 grom odgovorili: »Udri naši!« Ko so nas
 videli Italijani, da tečemo proti njim, se
 spuste kot zajci v beg. Ali naše noge so
 bile hitreje in mi smo bili hitro pri njih.
 Pograbili sem dva: oba sta bila suha kot
 trska. Tako so se Italijani v par minutah
 razkropili. Vračajoč se z ujetimi Italijani
 smo zapeli »Lepo našo domovino«. Kras-
 no je bilo slišati našo pesem, dočim je
 solnce zahajalo. Nasproti so nam prišle
 ostale stotnije in pozdravljale naše juna-
 štvo. Polkovnik je slavil naše junaštvo in
 končal svoj govor s klicem: »Živeli hrvat-
 ski junaki iz Dalmacije!« Med ujetimi Ita-
 lijani je bil tudi neki častnik. K njemu
 pristopi neki prebrisan Kaštelanec in mu
 reče: »Oh, come vostrj Italijani se matti!
 Con noi Croati non ghe ze miga zoghi.«
 (Oh, kako neumni so vaši Italijani! Z na-
 mi Hrvati se ne sme žogati.) Vsi so uda-
 rili v smeh s klici: »Tako je! Živio Kaš-
 telanec!« . . . A italijanski častnik je bil v
 zadregi ter se je tudi on žalostno na-
 smehnil in potrdil z glavo . . .

Brezuspešni naporj Italijanov.

Graška »Tagespost« poroča iz Trbi-
 za: Štiri tedne že poskušajo Lahi prodrati
 čez mejo. Povsod so odnesli krvave glave.
 Trdovratno so poskušali obstreljevati s
 težkimi topovi — baje 28 cm kaliber —
 naše utrdbe. Pa zaman. Ena sama gra-
 nata je poškodovala neko hišo v kraju U.
 Nato so pričele naše čete obstreljevati
 italijansko obmejno goro M. Naši streljajo
 tako dobro zadevali, da Italijani od takrat
 na tej točki fronte mirujejo.

Boji na planoti Folgariji.

V »Pester Lloyd« piše njegov vojni
 poročevalec: Boji na Folgariji so se doz-
 daj

bili večinoma po težki artiljeriji. Italijani
 so obstreljevali naše utrdbe, a prepričal
 sem se, da so dosegli manje uspehe kakor
 naši ob obstreljevanju italijanskih utrdb.
 Nas niso prisilili, da bi bili le eno samo
 našo utrdbo zapustili; mi smo jim že uni-
 čili drugo utrdbo. Prvo utrdbo, Campo
 Longo, so morali Italijani izprazniti že po
 šestih streljih; v ponedeljek smo pa v dru-
 gi italijanski utrdbi Campolon pognali v
 zrak z granatami smodnišnico. Ko so pla-
 meni visoko švigali, so Italijani v paniki
 bežali. Boji pehote so se bili dozdat za
 goro Coston, ki leži ob meji in ki je doz-
 daj menjala štirikrat lastnika. Prve so zasedle
 goro naše patrulje, ki so se umaknile pred
 napadom nekega bataljona, ki ga je pod-
 pirala artiljerija. Naši so nato obšli sovra-
 znika in so zopet zavzeli goro. Med boji
 so naši v neki noči utrdili naše postojanke
 na vrhu in smo se zdaj že tudi ustalili na
 italijanski zemlji. Zanimivo je, ker smo iz-
 gubili v teh bojih le tri može, Italijani pa
 sto. Mladi naši tirolski vojaki so se v teh
 bojih večkrat odlikovali.

Razbita italijanska baterija.

Dunaj, 25. junija. (Kor. ur.) Iz vojnega
 poročevalskega stana se poroča: Italijani
 nadaljujejo preganjanje prebivalstva v iz-
 praznjenih obmejnih krajih. Učinek naših
 možnarjev vsepovsod razširja grozo. Ena
 italijanska baterija je z Valbone, zapadno
 od Campomelona otvorila ogenj na pla-
 noto Folgaria. Takoj jo je napadla naša
 artiljerija; en izstrel iz našega možnar-
 ja je zadel v polno in dvignil v zrak mu-
 nicijsko zalogo, nakar je ogenj umolknil.

Eksplodira v italijanski zalogi smodnika.

Dunaj, 24. junija. »Neue Freie Presse«
 poroča: Dne 22. junija ob 2. uri popoldne
 je po četrtem strelu naših težkih topov s
 strašnim pokom zletela v zrak zaloga
 smodnika v italijanski utrdbi Campo Mo-
 lon blizu Lavarone. Ognjeni steber je bil
 200 m visok.

Kobaridski župnik ni bil ustreljen.

Lugano. Civilni komisar v Kobaridu
 je pisal vikariju v Gragliji, da je kobaridski
 župnik, o katerem je vse italijansko časo-
 piše pisalo, da je bil kot vohun ustreljen,
 sicer star, a da je zelo zdrav in da ni bil
 v celem ukraju noben župnik ustreljen.

Razglas

poveljnika c. in kr. V. armade je nabit na
 vogalih in se glasi: Akoravno prepričan,
 da se bode prebivalstvo ob svojem domo-
 ljubnem čustvovanju z lastnim nagibom
 potrudilo preprečiti zločinske naklepe
 proti državnim in vojskim naredbam,
 moram vendar radi važnosti stvari ukre-
 niti te-le odredbe:

1. Poškodovanje telefonskih, telegraf-
 skih in železničnih naprav je podvrženo
 nagli sodbi;

2. Da pa se taki zločinski naklepi že
 v naprej zaprečijo, naloži se občinam, da
 prevzamejo odgovornost, da se državne in
 vojaške, telegrafске in telefonske naprave
 v okvirju občinskih mej ne poškodujejo;
 zato morajo občine same skrbeti za do-
 voljno straženje.

V slučaju poškodovanja teh naprav
 ali pa železniške črte v ozemlju dotične
 občine po civilnih osebah bo občina kaz-
 novana z visoko globo, ako bi se ne moglo
 zasačiti hudodelca.

Ako ne bi zadostovale te odredbe, bi
 se moralo vzeti talnike, ki so podrejeni
 vojaški oblasti;

3. Osebe, katere naznanijo poveljstvu
 vohunstva in signaliziranje sovražniku v
 korist, ali druge zločine proti državni vo-
 jni moči, dobó, ako se naznanilo izkaže
 utemeljeno, premijo 100—500 kron.

»Avanti« in poročila Cadorne.

Lugano, 24. junija. »Avanti« je
 ustavil poročila italijanskega general-
 nega štaba in je za to določeni prostor
 zaenkrat prazen. List temeljuje svoje
 postopanje s tem, da italijanska poro-
 čila doslej še niso vsebovala niti enega
 pomembnega uspeha, zato pusti preda-
 le svojega lista rajši prazne ali jih pa
 napolni z drugimi, narodnim namenom
 služječimi članki.

Čudovito svarilo.

»Messaggero« piše dne 16. junija: Vemo, da nekatere družine dobile pisma vojakov, v katerih je vse črno naslikano in kjer se celo govori o preveliki strogosti častnikov do moštva, ko pa je vendar iz neštevilnih uradnih in zasebnih poročil znano, kako pristržno je razmerje med častniki in vojniki. Pravzaprav zdravega razuma občinstva ni treba svariti pred neumnim skrupulom, katero so v teh pismih postavili od Avstrijcev plačane »duše«. (?)

Smeli vojni načrti Italije. Na Ogrsko maršira.

Ženeva, 23. junija. »Temps« piše o italijanskih vojnih načrtih: Ljudje se čudijo, da se Italija z vso silo ne vrže na Trentin, ki ji je tako pri srcu. To pa bi bila borna strategija, kajti Italija bo itak dobila Trentin, ko bo njen dedni sovražnik in njegov pomočnik končno premagan. Ko so se Italijani obrnili na vzhod proti Soči, tudi niso mislili na zavzetje Trsta, ki jim bo ravno tako prišel v last. Cilj njihovega marša je Ogrska. V tej smeri se bodo srečale armade, katere jim more sovražnik le od vzhoda poslati nasproti. Italijani vedo, da morejo pri uničenju skupnega sovražnika le s tem pomagati, da gredo na Dunaj in Ogrsko in gotovi smo, da ne bodo sklenili nobene ločene mirovne pogodbe, pa naj se jim ponudi to ali ono zemljo. Zadnji stavek je razumljiv le v zvezi z naslednjo vestjo, ki jo od izvrstno poučene diplomatske strani prinaša berlinska »Tägliche Rundschau«:

Italija je že spoznala, da z vednim vojevanjem ne bo mogla doseči svojega osvojevalnega načrta in zato ga hoče doseči z neumnim političnim »švindlom«. Po nekem posredovalcu je namreč nasvetovala, naj se avstrijska armada navidezno umakne iz onih ozemelj, katerih odstop je Avstrija pred vojno sama ponudila. Italija bi se zavezala samo te kraje zasesti in prenehati z vsako nadaljno sovražnostjo proti Avstriji in Nemčiji, pač pa bi po vojni sklenila z njima novo trozvezo. To poročilo ne zahteva nobenega pojasnila. Op. ur.

Iz Gorice.

Begunci iz Goriške so se razkropili po raznih notranjih deželah države. Prav mnogo jih je na Kranjskem: v Ljubljani, na Gorenjskem in Dolenjskem, v Novem mestu je cela kolonija Goričanov. Okoli 2000 beguncev iz Furlanije, Brd in Kanalskega so odpeljali te dni iz Gorice v Lipnico na Štajerskem. — O beguncih iz naših dežel je sedaj dosti govora po nemških listih in dunajska »Zeit« ima dne 9. t. m. uvodnik »Neue Flüchtlinge«.

Gorica je mirna in ne vznemirja se posebno niti takrat, ko se je slučajno pripetilo kaj izrednega v sredini mesta.

Priporočila se občinstvu, naj se ravna točno po navodilih oblasti in naj ne postaja po cestah, ko se čuje pokanje topov in strojnih pušk, ali kadar kroži nad mestom kak aeroplan, ker se tako izpostavlja nevarnosti za svoje življenje. Treba stopiti pod varno streho in ne pasti radovednosti preveč očito.

Na deskah poštnega poslopja so nabite brzojavke, ki prinašajo najnovejša poročila z vseh bojišč. Živo je tam okoli pošte in vsakdo hoče vedeti, kaj je novega — ali brzojavke so samo nemške, v Gorici pa polno ljudi, ki ne umejo nemški. — Zanimajo posebno poročila z našega južnega bojišča.

Vročina v Gorici je nenavadno visoka. Tako kot sedaj, je vroče sredi julija navadno. Vročina seže do 40 stopinj Celzija. — Po cestah je prah, treba bi bilo škropiti.

Trst v vojski.

»Berliner Tageblatt« poroča iz c. kr. vojnega poročevalskega stana: Število prebivalcev Trsta, ki znaša v mirnem času 240.000 ljudi, se je znižalo na okrog 100.000. Italijanske trgovine so vse zaprte, kot zadnja je zaprla svoja vrata svetovnoznana restavracija »Bonavia« katere lastnik Vanoli je italijanski državljan. Aprovizacijska komisija skrbi za preskrbo prebivalstva z živežem. Kruh pečejo v neki tovarni in oddajajo brez krušnih znamk, le proti kontrolnemu listku; prav tako tudi polento, sladkor in krompir. Žico električne železnice so odstranili, vozove so spravili na varno, pravtako tudi vozove ozkotirne železnice Trst—Poreč. Namesto električne železnice vozi proti Sv. Ivanu in v Barkovlje konjska železnica. Banke in zavarovalne družbe so se preselile na Dunaj, v Gradec in Maribor. Skladišča in delavnice »Stabilimento Tecnico« so izpraznili. Do napovedi vojske je bilo v pristanišču 200 ladij. Razun nekaj starih ladij so vse druge poslali v Dalmacijo.

Onostran zaliva se dviga cerkveni zvonik v Gradežu. Italijanski kolesarski oddelek 140 mož se je pripeljal v kopalnice, ki je popolnoma prazna in zasedel tudi Tržič. Nad Trstom samim se je enkrat prikazal zrakoplov »Citta di Ferrara« in vrgl eno bombo na vodovod. Italijanski letalci so metali bombe v Barkovlje. Ena bomba je ubila neko ženo, druge so padle v morje. Zadnje noč je bombardiral italijanski letalec kolodvor, ne da bi napravil kaj škode.

Od sovražnih ladij so se le enkrat prikazale tri torpedovke. Odplule so pa že pri drugem strelu naše baterije.

Palača iredentovskega lista »Il Piccolo« je opustošena in požgana. Druge italijanske kavarne in trgovine so zabite z deskami. Na mnogih trgovinah so nalepljeni lističi »suddito austriaco«, »ditta austriaca«, »proprietà austriaca« (avstrijski podanik, trvdka, last), »padrone richiamato« (lastnik vpoklican), »due figli sotto le armi austriache« (dva sina pod avstrijskim orožjem) itd.

Italijanske želje. — Aneksija Dalmacije. — Požrtvovalnost.

Curih, 21. junija. Zaradi zadnjega napada avstrijske mornarice na Pesaro, Fano in Rimini zahteva »Idea Nazionale« aneksijo Dalmacije.

Curih, 22. junija. »Avanti« poroča, da je Rdeči križ zbral v Milanu samo 60.000 lir, v Genovi samo 45.000 lir. Te številke govore in dokazujejo boljše kakor vsa poročila, kako malo je srca za vojne žrtve tudi v imovitih italijanskih krogih, kjer so doma najhujši vojni hujskači.

Povratek 10.000 iz Avstrije izgnanih Italijanov v Italijo.

Rim, 24. junija. Vrnitev 10.000 iz Avstrije izgnanih Italijanov je zelo občutno zadela, posebno ker se s tem zviša že itak ogromno število brezposelnih in revežev.

Italijanska letina.

Turin, 22. junija. Mednarodni statistični poljedelski urad ceni letošnjo italijansko žetev pšenice na 55 milijonov, oves pa na 4½ milijone centov.

Iz Rima.

Berlin, 24. junija. »Morningpost« poroča iz Rima, da so v noči od 15. na 16.

Zavezniške čete prekoračile Dnjestro.**AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.**

Boji vzhodno od Lvova. — Mikolajev in Zidaczow vzeta. — Na Rusko Poljskem naše čete zasedle Ostrowiec in Sandomierz.

Dunaj, 24. junija. (Kor. urad ob 2. uri 43 minut popoldne.)

Rusi so morali na Poljskem opustiti črto Sandomierz—Ostrowiec, pri Zidaczowu se bijejo za nas uspešni boji. Mikolajev je že vzeta.

Pred bojno črto Pflanzerejeve armade je skoro popolnoma mirno.

Dunaj, 24. junija. Splošni položaj v vzhodni Galiciji se ni izpremenil. Vzhodno in severovzhodno Lvova so v teku boji z močnimi ruskimi zadnjimi četami. Na zgornjem Dnjestru smo vzeli Mikolajev in Zidaczow. Ob dolenjem teku reke pri zadnjeimenovanem mestu so zvezne čete po hudih bojih na več krajih prodrle na severni breg Dnjestra. Med Vislo in Sanom je sovražnik nadaljeval umikanje. Severno od Visle smo vrgli ruske zadnje čete preko Kamiene. Naše čete so zasedle Ostrowiec in Sandomierz.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Ostrowiec leži na južnem Rusko Poljskem, vzhodno od gorovja Lysagora, približno na pol poti iz Kjelc do Visle.

Sandomierz leži na zahodnem bregu Visle ob meji med Galicijo in južno Rusko Poljsko, južno od izliva Sana v Vislo.

× × ×

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Linsingenova armada prekoračila Dnjestro. — Rusi se umikajo tudi zahodno od Visle.

Berlin, 24. junija. Uradno se poroča: Severozahodno od Kurschany smo odbili ruski napad in ujeli 100 Rusov. Ob Omulevu smo z napadom vzeli vas Kopaczyska. Na Poljskem južno od Visle se je izjalovilo več sovražnih napadov.

Armada Linsingenova je prekoračila Dnjestro. Med Haliczom, katerega še drži sovražnik, in Zurawnom, stoji v hudem boju na severnem bregu. Od tu do vzhodno od Lvova in vzhodno od Żolkiewa se je zasledovanje nadaljevalo. Med Rawarusko in Sanom pri Ulanovu se ni nič posebnega zgodilo. V ko-

junija malo pred polnočjo pogasili vse luči na podlagi poročila, da so na strehi neke hiše opazili signale.

San Marino za Italijo.

Rim, 25. junija. (Kor. urad.) »Corriere d'Italia« poroča, da je vlada v San Marino izjavila, da je za italijansko stvar.

Zanimivo priznanje.

Nemška pisateljica Gabriela Reuter je nekdanj rada hodila v Italijo in se navduševala za Italijane. To pristržno razmerje med nemško pisateljico in »zibeljo evropske civilizacije« se je seveda vsled vojne temeljito skalilo. Reuterca je huda na Italijane in jim je to seveda povedala na ves glas, milanski »Corriere della Sera« pa vrača z bogatimi obrestmi njej in vsemu nemštvu. Ali, če milanski list očita nemški pisateljici nadutost in bahavost, moremo pa mi njemu očitati ponos in samozavest, ki sta v najstrožjem konfliktu z — resnico. Ne le, da je doslej vedel ves svet, marveč tudi Italijani sami niso tajili nikdar tega, da namreč Italija živi po velikem delu od denarja, ki ga tuji prinašajo v deželo. Sedaj pa je »Corriere« zasel ponosnega vranca, ter jaše dlje z bahavostjo mogočnega, ki od nikogar ničesar ne potrebuje ... najmanj pa tujcev in njihovega denarja in njihove — nadležnosti. Piše namreč tako, kakor da so gostje iz Avstrije in Nemčije največji nadležneži, ki bi hoteli za malo denarja uživati blagoslove Italije, jo izkoriščati in zasmehovati. Ponosno — kakor kak španski grand — se postavlja milanski list v pozituro in diktira: te ptujske nadleže mora biti sedaj konec! — No, ta ponos ni v navskrižju samo z resnico, ampak tudi z malim priznanjem, ki je v isti sapi bahavosti ušlo istemu »Corrieru«. Piše namreč: »Denar more mnogo v Italijo«. To je tako resnično, da se je mogel knez Bülow, ki je prinesel polno vrečo denarja s seboj, povrniti v svojo domovino — s prazno vrečo! — Ali ni to zanimivo priznanje? Italiji so tuji v nadlego in Italijani žvižgajo na njihov denar — vendar pa je mogel nemški veleposlanik Bülow izprazniti v Rimu svojo veliko vrečo do zadnjega ficka! — Tako poroča tržaška »Edinost«.

tu med Sanom in Vislo so se Rusi umaknili za San. Tudi na zahodnem bregu Visle južno od Ilže se umikajo proti severu.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

RUSKI VRHOVNI POVELJNIK O UMIKANJU.

Iz Petrograda se poroča dne 22. t. m.: Generalni štab generalissima poroča: V okolici Savi nobene važne izpremembe. 19. in 20. junija so se vršili zelo trdovratni boji ob reki Ringovi, kjer smo nekoliko napredovali. Ob narevski fronti so neznatne nemške sile pod varstvom ljutega artiljerijskega ognja brezuspešno poizkusile ofenzivo med rekama Omulev in Oržič. Ob levem bregu Visle je prešel sovražnik 20. junija ob dnevnem svitu v posameznih kolonah na fronti ob Pilici k napadu. Po kratkem boju smo ga vrgli nazaj ter je izgubil pri tem nekaj sto ujetnikov. Ob narevski fronti artiljerijski ogenj s prestanki. Sovražnikova ofenziva v okolici Rawa-Ruske traja dalje. V noči na 20. junij so se naše čete umaknile od Grodeških jezer na Lvovske postojanke. Ob Dnjestru je započel sovražnik med Mikolajevom in Zidaczowom brezuspešne napade, v katerih poteku je bil vržen iz vasi Dementia in Liesna ter je utrpel znatne izgube. Na ostali fronti med Haliczem in Bukovino se ni sovražniku nikoder posrečilo, da bi napredoval kljub trdovratnim bojem, ki se v nekaterih odsekih nadaljujejo.

ZADNJI RUSKI DNEVI V LVOVU.

Berlin, 24. junija. O zopetni osvojitvi Lvova pišejo vojni poročevalci: Na zunaj mesto ni posebno trpelo le na zapadu divja velikiški požar, ker so Rusi pred svojim odhodom zažgali kolodvor in sosednje zaloge petroleja in bencina. Prebivalstvo je zadnje tri dni posebno trpelo. Rusi so prišli vse moške od 18. do 50. leta. Kdor se ni mogel pravočasno skriti, so ga vlekli seboj.

OSOLENSKIJEV MUZEJ V LVOVU NEPOŠKODOVAN.

Dunaj. Knez Andrej Lubomirski, kurator grofovskega Osolenskijevega zavoda v Lvovu, izjavlja, da po poročilih, došlih do majnika, se Rusi zavoda niso dotaknili in da je zavod najbrže ostal nepoškodovan.

BEG IZ GALICIJE.

Kodanj, 24. junija. Ruska civilna uprava za Galicijo, ki je bila 6. junija preložena iz Lvova v Brody, se je 19. junija preselila v Ostrog na Ruskem. Ostrog je okrogno mesto v guberniji Volhinija.

RUSIJA JE SPRAVILA SVOJE TOPOVE.

Kolin, 23. junija. »Kölnische Zeitung« javlja iz vojnodopisnega urada: Vse ruske topove so z največjo naglico spravili v zaledje.

GALIŠKO NAMESTNIŠTVO SE ŠE NE PRESELI V LVOV.

Dunaj, 24. junija. »Neue Freie Pr.« poroča, da se gališko namestništvo zaenkrat še ne bo preselilo iz Biale v Lvov.

DANSKI GLAS O PADCU LVOVA.

Kodanj, 24. junija. (Kor. ur.) Nemcem sovražni »National Tidende« piše v uvodniku: Padec Lvova je odločilen vojni dogodek. Ruski generalni štab sam izjavlja, da bo preteklo nekaj časa, predno bo Rusija zopet v stanu začeti z ofenzivo. Toda ta premor postane lahko za vojske zaveznikov osodopoln. Nemško armadno vodstvo doseže s tem čas za operacije na zapadu in ga bo gotovo znalo izkoristiti. Kljub Asquitovim zatrdilom in kljub pomoči italijanskega brodograja se zdi izredno dvomljivo, da bi mogli zavezniki v bližnjem času poraziti Turke. Novih čet za ta boj vsekakor ne morejo pogrešati. Zato uinkuje sedaj padec Lvova tudi na balkansko politiko, kakor tudi prav močno na južno bojišče. Zelo dvomljivo je, če se bo mogel sedaj Cadorna z lastnimi močmi upirati navalu nemških in avstroogrskih armad in če ne bo Joffre prisiljen poslati v severno Italijo na pomoč francoske vojske, namesto da bi Italijani podpirali njega.

MANIFESTACIJE V MONAKOVEM.

Monakovo, 24. junija. (Kor. urad.) Ob poklonitvi množice pred Wittelsbachersko palačo je nagovoril kralj manifestante in se jim je zahvalil, ker so izrazili radost radi zmagovitiga prodiranja nemških in avstrijskih čet. Rekel je: »Mogoče je, da smo se z zmagovitim prodiranjem bolj približali miru, a moramo še dolgo vztrajati, dokler ne bodo sovražniki popolnoma poraženi.« Manifestanti so nato manifestirali pred pruskim in pred avstro-ogrskim poslaništvom.

VZNEMIRLJIVA POROČILA IZ RUSIJE.

V Rusiji se gode stvari, ki so na las podobne nemori ob ruski revoluciji leta 1905. Gubernatorji v Petrogradu, Moskvi, Rjazanu, Kijevu in v Saratovu prosijo z razglasi prebivalstvo, naj ne veruje govoricam o ruskih vojaških porazih in o notranjih političnih nemirih. V Moskvi so zborovali zastopniki zemstev in 180 zastopnikov ruskih mest. Seje so bile tajne. »Reči« in »Danu« je cenzura poročila o zborovanjih pobelila. V Irkutsku so sklenili sklicati shod zastopnikov sibirskih mest. V tavrski palači v Petrogradu zborujejo vsak dan poslanci dume, dasi je duma oficielo zaključena. Minuli petek so voditelji strank pod predsedstvom predsednika dume Rodzianka sklenili, da pozovejo odsotne voditelje strank brzojavno v Petrograd in da bodo voditelji strank trajno zborovali. Veliki knez Nikolaj Nikolajevič je dva dni po moskovskih nemirih brzojavil carju, da pride v Carsko Selo, ker se mora marsikaj s carjem razgovoriti, a car mu je odgovoril, naj ne zapusti bojišča.

CAR NA BOJIŠČU.

Petrograd, 25. junija. (Kor. urad.) Car je 23. junija odpotoval k armadi na bojišče.

VELIKI KNEZ NIKOLAJ NIKOLAJEVIC ZELO UTRUJEN.

Curih. Vojnega poročevalca »Züricher Tagblatt« je zaslal v Moskvi generalissimus veliki knez Nikolaj Nikolajevič. Švicarski časnikar je stavlil velikemu knezu več vprašanj o položaju na bojišču in o njegovih bodočih načrtih. Veliki knez je odgovoril: Zadnji dogodki v Rusiji pomenjajo za Rusijo težko izkušnjo. Ni pa še nikakega poudara, da bi ne smeli sploh več upati. Kar tiče moje osebe, morem le izjaviti, da sem utrujen, zelo utrujen. Ta vojska je moje živce popolnoma uničila. Vrnil se tudi ne bom več kakor generalissimus, ker potrebujem nujno počitka.

RAZSTRELJEN ŽELEZNIŠKI MOST.

Krakov, 24. junija. Promet na progi Varšava—Vilna—Dvinsk je ustavljen. — Železniški most čez Bug tik pred trdnjavo Brest—Litovsk so »neznani zlikovci« razstrelili.

STAVKE MUNICIJSKIH DELAVCEV.

Kodanj, 24. junija. (K. u.) Listi poročajo iz Petrograda, da so pričeli stavkati delavci državnih municijskih zavodov, pravtako delavci v ladjedelnici v Kronštadu. V Petrogradu stavka 13.000 delavcev.

V PETROGRADU PRESENEČENI PO USPEHU NEMŠKIH TOPOV.

London, 24. junija. (K. u.) »Morningpost« poroča iz Petrograda: Mogočnost nemške artiljerije je čudovita in se skoraj ne more pojasniti. Njih učinek tvori nedvomno vojaško preseenečenje.

Cesar govoril Dunajčanom.

MANIFESTACIJE NA DUNAJU.

Dunaj, 24. junija. Množice so že zgodaj jutraj korakale v Schönbrunn.

Stotisočera množica se zbrala.

Veliko prej, kakor se je napovedala slavnost poklonitve cesarju, je bilo na velikanskem prostoru pred gradom in na vrtu zbranih več stotisoč ljudi. Množica je čakala, da pride vladar na balkon in da sprejme poklonitev prebivalstva. Pred velikim balkonom so se zbrali pred 11. uro člani velikega dunajskega moškega pevskega društva. Zbrali so se tudi službe prosti rekonvalescenti in veliko naših in nemških ranjenih častnikov in vojakov z vojnimi znaki. Člani cesarske hiše, visoki dostojanstveniki in zastopniki dunajske občine so došli okoli tri četrt na 11. uro v Schönbrunn. Točno ob 11. je prišel cesar na veliko verando grajskega parka, sledil mu je nadvojvoda prestolonaslednik Karol Franc Jožef z nadvojvodinjo Cito, ki je imela najstarejšega sinčka v naročju, in vsi ostali člani cesarske hiše.

Cesar nagovori množico.

Na nagovor župana dr. Weiskirchnerja je odgovoril cesar:

»Sprejmite Mojo prisrčno zahvalo za Vaše besede, narekovane po zvesti vdanosti in prisrčni ljubezni do domovine, ki so me tem veseleje zadele, ker vsebujejo odmev navdušenih manifestacij, s katerimi je prebivalstvo Mojega ljubljene državnega glavnega in prestolnega mesta Dunaja pozdravilo srečno poročilo o zopetni osvojitvi Lvova. Ne le z veseljem, tudi z upravičenim ponosom lahko prebivalci Dunaja gledajo na to važno dejanje orožja, katerega so se že v prejšnjih bojih slavno izkazali sinovi tudi bistveno udeležili. S hvaležnim priznanjem se ob tej priliki iznova spominjam nesebične požrtvovalnosti, s katero v glavnem mestu ostali del prebivalstva prenaša skrb in težave tega težkega časa in izkuša celiti po vojski zadane rane. Prepričan sem, da bo dunajsko prebivalstvo vztrajalo tako domoljubno, da napoči dan, ko z bojem pomočjo zmagovit in časten mir Mojim narodom trajno zajamči tisto blagostanje, katero pospeševati tvori najlepšo nalogo Mojega življenja.«

Velikanske ovacije so sledile cesarjevemu govoru, ki so se šele končale, ko je cesar odšel.

Dunaj, 24. junija. (K. u.) Manifestacije povodom zavzetja Lvova so se danes ponavljale. Dopoldne je prirejala manifestacije šolska mladina. Zvečer so korakala pred vojno ministrstvo veteranska in strelska društva in druge korporacije. Vojno ministrstvo je bilo slovesno razsvetljeno. Na čelu izpreveda veterancev je korakal dunajski župan dr. Weisskirchner z občinskimi in okrajnimi zastopniki. Pred vojnim ministrstvom, pred državnimi poslopji in pred parlamentom so bile viharne ovacije.

Prestolonaslednik na Koroškem.

Celovski listi, med njimi »Freie Stimmen« in »Mir« prinašajo naslednja poročila o prestolonasledniku: Njega c. in kr. Visokost nadvojvoda Karol Franc Jožef je v soboto, 19. junija, obiskal koroško deželo. Najprej je izstopil v Št. Vidu ob Glini, kjer so bili navzoči g. deželni predsednik grof Londron-Laterano z g. prezidialistom dr. Kometterjem, zastopniki »Rdečega križa« knez Rosenberg-Orsini s soprogo in gosp. dvorni svetnik Pipitz, g. okrajni glavar vitez Franc Siller pl. Gambolo s soprogo, občinski zastop šentvidski in več gospod. Od cerkvenih zastopnikov je bil navzoč prevz. g. knez in škof dr. Heftner, šentpavelski prelat g. dr. Odilo Frankl, tanzenberski opat g. Bonifac Ecker in g. dekan Walcher. Prestolonaslednik se je dalje časa razgovarjal s knezoškofo in je obiskal tudi bolnišnico usmiljenih bratov. V hotelu Stern je bil diné, nakar se je prestolonaslednik z avtomobilom odpeljal v Celovec. Med potjo je izstopil v Gospi Sveti, kjer je lastnoročno izročil srebrni zaslužni križec očetu, ki ima osem sinov v vojaški službi, njegovi ženi pa krasen cesarjev kip. V Celovcu je obiskal bolnišnico »Rdečega križa« v Marijanišču, kjer se je ljubeznivo razgovarjal z bolniki, nakar se je visoki gost odpeljal naprej iz Celovca, ki je bil v zastavah. — Iz Šmartna poročajo: dne 20. junija se je z dvornim vlakom pripeljal prestolonaslednik nadvojvoda Karol Franc Jožef. Sprejema se je poleg dostojanstvenikov udeležilo osem deklic v zilijski narodni noši. Ob 8. uri se je prestolonaslednik udeležil sv. maše. Nato se je z avtomobilom odpeljal dalje proti gornji zilijski dolini. — Tudi v Kotljah so prestolonaslednika slovesno sprejeli. Posebno pozornost so vzbujali Leščani v svojih divnih narodnih nošah. Iz Kotelj se je prestolonaslednik odpeljal v Gornji Dravograd, odkoder se je 21. junija zgodaj jutraj vrnil in od tu nadaljeval potovanje ob fronti.

Cesar deželi Kranjski.

Deželni odbor je povodom osvojitve kraljevega mesta Lvova poslal Njegovemu ces. in kr. Veličanstvu najspoštljivejšo častitko naše dežele. Nato je dobil deželni glavar dr. Šusteršič sledečo brzojavko:

»Nj. c. in kr. Veličanstvo se najtopleje zahvaljuje za patrijotična izražila deželnega odbora v imenu vojvodine Kranjske ob zopetni osvojitvi deželnega glavnega mesta Lvova.

Po Najvišjem naročilu

baron Schlessl.

Častitka se je glasila:

»Nj. ces. in kraljevemu Veličanstvu Francu Jožefu I.

Dunaj.

Veselo zavzet radi zopetnega zavejevanja kraljevega glavnega mesta Lvova hiti deželni odbor vojvodine Kranjske podati Vaši Cesarosti najspoštljivejšo častitko dežele naše pred prestolom Vašim. Vsemogočni nakloni očetovskemu srcu Vašega Veličanstva še veliko takih veselih dni v iskreni skupnosti z radujočimi se narodi v monarhiji.«

Dnevne novice.

+ Cenj. naročnikom, ki ravno te dni bodisi po nakaznicah ali pa po položnicah obnavljajo naročnino na časopise, sporočamo, da je pri pošiljatelj zneskov natančno navesti, za kateri časopis in za katero dobo naj se porabi poslani znesek. Seveda mora pošiljatelj navesti tudi svoj natančen naslov ali pa naslov onega, za kogar se časopis naroča oziroma naročnina obnavlja. Take opazke na nakaznicah ali položnicah cenzura dopušča, ker je samoobsebi umevno, da sicer za poslani denar pošiljatelj ne more dobiti tega, kar želi. Nedopustna pa so vsa druga pismena priobčila, ki niso s pošiljateljvjo zneska v nobeni zvezi.

+ Südmarka v lanskem letu. Ker letos ne more zborovati, razglašajo društveno nadzorstvo sledeče: Glavne dohodke je imelo društvo v članarini, prispevkih podružnic in knjižnic 107.933 K 90 vin., ustanovnih 21.272 K 24 vin., društvenih darov 54.025 K 36 vin., darov za vojaško zdravilišče v Kroisbachu pri Gradcu 10.097 K 32 vin., za vojno prekrbo 6907 K 97 vin., doneski slavnosti 29.869 K 68 vin., nabiralniki 14.111 K 47 vin., obresti 22.942 K 50 vin., donos društvenih zemljišč 10.051 K 79 vin. Kljub znatnemu zmanjšanju doneskov je društvo vendar dalo znatne zneske za ohranitev nemške zemlje, in sicer v sklenjenem naseljevalnem ozemlju v Št. Ilju in okolici 200.421 K 17 vin., na narodnih mejah 109.000 K 49 vin., v teh številkah so tudi prevzeti vključeni in osebni dolgovi v znesku 97.614 K 43 vin. Nadalje je društvo dalo podpor in darov rokodelcem v stiski, nemški osrednji posredovalnici na Dunaju, nemškemu delavskemu društvu, nemškemu domovom na jugu, ustanov in podpor sirotam skupaj 56.851 K 18 vin., za zdravilišče v Kroisbachu 5222 K 24 vin., za ljudske knjižnice 24.742 K 07 vin. Vojnega posojila je podpisala 50.000 K. (»Marburger Zeitung«.)

+ Velik dar za goriške begunce. Dunaj, 24. junija. (K. u.) Včeraj je izročil najvišji dvorni mojster grof Salm-Reifferscheidt po nalogu Nj. c. in kr. Visokosti gospodu deželnemu glavarju Goriške in Gradišanske mons. dr. Faiduttiju od c. in kr. 94. pehotnega divizijskega poveljstva v prid skrbstva za begunce iz avstrijske Furlanije nakazani velikodušni dar v znesku 38.000 kron. S tem velikodušnim darom se zviša vsota, ki je v to plemenito svrhu do včeraj došla goriškemu deželnemu odboru, tačas na Dunaju, na 77.000 K v gotovem denarju in 3000 K v vrednostnih papirjih.

— Proti podraženju sladkorja je nastopila, kakor poroča c. kr. korespondenčni urad, vojna komisija za koristi konsumentov v ministrskem predstvi in pri notranjem ministru baronu Heinoldu. Notranji minister je izjavil, da se bo oziral na izvajanja spomence.

— Štrasnov na svobodi. Iz Osijeka poročajo, da je znani goljuf Ignac Štrasnov osedel svojo kazen in da so ga odgnali v njegovo domačo občino. Med potjo se je Štrasnov bahal, da se je v ječi naučil fotografirati in da je spisal svoje spomine, za katere mu je ponujal neki nemški izdajatelj 10.000 kron.

— Strela v Idriji. Strela je udarila v Idriji med večernim viharjem dne 19. t. m. v Kobalovo (preje Karčeto) hišo pod Kresom za gradom. Najprej je šinila v visoki oreh poleg hiše, kateremu je odlomila vejo, potem je švignila skozi kamersko okno gornjega stanovanja ter je hudo zdelala več oprave. Od tam je obiskala

kamro v pritličju, šla skozi zid v bližnjo lipo, nato pa precej daleč od tam poškodovala ob grajskem zidu vodovod, ki je izpeljan v grad. Stekla v oknih obeh stanovanj v Kobalovi hiši so se razsula, tudi sicer je hiša mnogo trpela; tako da ima gospodar precej škode, kakor tudi obe družini, ki bivata v hiši.

— Umrl je v Konjicah Jožef Pučnik, posestnik in obč. svetovalec.

Ljubljanske novice.

Ij Zahvalna služba božja povodom zopetne osvojitve Lvova se je vršila danes dopoldne v stolnici. Presvetli gosp. knezoškof je imel pontifikalno mašo, nato je bila zahvalna pesem »Te Deum« in cesarska himna. Udeležba je bila odlična. Navzoči so bili: vojaški poveljnik z višjimi častniki, ekselencija dež. predsednik baron Schwarz z zastopniki civilnih uradov, deželni glavar dr. Iv. Šusteršič in dež. odbornik kanonik msgr. dr. E. Lampe, zastopniki obč. sveta in polna cerkev občinstva.

Ij Za ustanovni fond za slepe vojaške se je nabralo na novi maši preč. g. Alojzija Tometa na Rožniku 50 K.

Ij Umrl so v Ljubljani: Ivan Priponec, pešec 51. pešpolka. — Kristof Bauer, pešec 76. pešpolka. — Antonija Zajec, mestna uboga, 76 let. — Marija Klemenc, šivilja, 21 let. — Katarina Škerjanc, natakarkova žena, 43 let. — Marija Grandljič, zasebnica, 24 let. — Rafaela Žagar, hči železniškega uradnika, 4 leta. — Fran Jug, posestnik, 56 let. — Josip Černak, davčni eksekutor v pok., 60 let. — Fran Hebmüller, pešec domobranskega pešpolka št. 21.

Ij Ustanova za revne ljubljanske vdove. V spomin poroke Nj. c. in kr. visokosti nadvojvodinje Marije Valerije ima mestni magistrat tudi letos razdeliti med pet revnih ljubljanskih vdov skupni znesek 200 kron, torej za vsako vdovo po 40 kron. Pravico do te ustanove pa imajo le take revne vdove, ki imajo v Ljubljani domovinsko pravico. Prošnje je vlagati do vstetega 15. julija 1915. pri vložnem zapisniku mestnega magistrata. Prošnji mora biti priložen dokaz domovinstva in vse prošilke se opozarjajo, da svoje krstno in rodbinsko ime pod prošnjo razločno napišejo in da ne pozabijo zapisati tudi, kje da stanujejo. Na prepozno vložene prošnje se ne bo oziralo.

Ij Nagloma umrl je danes gostilničar »pri kroni« v Gradišču.

Ij Napad v okolici. Ko se je 13. junija ob 6. uri zvečer peljal po Zavogljem pri D. M. v Polju 17 letni delavec pri Karolu Pollaku Bezljaj Ignacij s kolesom, ga je napadlo par fantov in eden izmed teh — »Primčev« iz Zavogljia — ga je s kamnom hudo poškodoval po levem očesu.

Ij Izredna nesreča. Ko je včeraj popoldne okoli 2. ure šel po Mestnem trgu mimo Samassove hiše trgovski sluga pri Kendi, Vrhovec Jožef, je padla nanj s strehe zastava z drogom, ki mu je na trebuhu prizadel tako poškodbo, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico. Te vrste nezgod je pač zelo, zelo malo.

Ij Danes specialni večer v »Kino Central« v deželnem gledališču. Samo danes: »Kres na grajskem stolpu«, krasna vojna drama v treh dejanjih. — »Zlati smeh«, veseloigra v dveh dejanjih. — Capri, naravnj posnetek. — Bunnyjev brezuspešni trud. Komično.

Miru še ne bo.

Berlin, 24. junija. (Kor. urad.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« potrjuje berlinsko poročilo »Frankfurter Zeitung«, da na govoricah o mirovni namenih ni nit besedice resnice. Izrecno še enkrat izvaja, da ves čas vojske ni nobena sovražna vlada posredno ali neposredno ponujala Nemčiji mir. Vodstvu države dozdaj tudi ni nič znanega, da bi bila kaka sovražna država pripravljena, da sklene mir.

»Queen Elizabeth.«

Berlin. »Tel. Union« poroča iz Aten: O usodi angleškega dreadnoughta »Queen Elisabeth« objavljajo grški listi razne govorice. Sklepa se zato, da je bila ladja pred Dardanelami vsaj težko poškodovana. »Astrapis« poroča, da popravljajo parnik na Malti. »Kuri« pa trdi, da je »Queen Elisabeth« torpediral nek nemški podmorski čoln.

Angleži nameravajo ustanoviti zrakoplovno ministrstvo.

Geni. »Information« poroča: Angleži nameravajo ustanoviti zrakoplovno ministrstvo. Vodil naj bi ga Churchill.

Italijansko časopisje miri Italijane.

Curth, 24. junija. (K. u.) Italijansko časopisje se trudi, da dokaže zelo pre-

plašenemu prebivalstvu, da umikanje Rusov pri Lvovu nikakor ni ruski poraz in da ta dogodek ne pripusti Avstriji vzeti čet z gališke bojne črte in jih pošiljati na južno bojišče. Rusi se umikajo po načrtu. Ruske čete so neizčrpilive. Rusko streljivo se hitro obnavlja in se ruska armada preosnova nemoteno, za kar gre zahvala delovanju francoske, angleške in italijanske armade. Kratko: zmaga je sporazumu štirih zagotovljena in se le za več mesecev zavleče. Italijansko časopisje nato, da poživl upanje, predstavlja v štirijaskih centimetrih osvojeno ozemlje, uspehe italijanske armade v prvem mesecu. Zmagali so povsod Italijani (?), moralni kakor tudi materialni uspehi so neprekosljivi (!) in sijajno jamčijo za bodočnost. Vsekakor priznava ob koncu na primer »Corriere della Sera«, da so težave, ki jih bodo morali premagati, še veliko večje, kakor dosedanje. Mussolinijev »Popolo d'Italia« prvič svari pred brezpogojnim optimizmom.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Pozicijski boji.

Berlin, 24. junija. Uradno se poroča: Na vzhodnem poboju višine Loreto smo vrgli sovražnika iz dela jarka, katerega je pred nekaj dnevi osvojil. Južno od Soucheza so se boji za nas uspešno nadaljevali. Postojanko Labyrinth južno od Neuville smo v trdovratnem pobilžnem boju držali proti močnemu ponočnemu napadu.

Na višinah ob Mozi je prišlo do nadaljnjih ljutih spopadov; ujeli smo še 150 Francozov. Sovražnik je imel pri dveh izjalovljenih napadih močne izgube.

Napad proti od nas vzeti višini pri Ban de Saptu so zavrnil. Število ujetnikov se je zvišalo za 50.

Najvišje vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 21. junija. Popoldne: Severno od Arrasa smo dosegli nove uspehe proti Souchezu, kjer smo vzeli več jarkov in se približali vasi na severozahodu. Artiljerijski boj je trajal celo noč. Pri Dompiere južno od Peronne je sovražnik sprožil tri ognjišča min, nato pa naskočil. Takoj smo ga ustavili z artiljerijskim in infanterijskim ognjem. Na višinah ob Mozi, v odseku calomskega jarka smo kljub skrajno silovitemu protinapadu ob 4. jutraj obdržali vse svoje včerajšnje pridobitve. Tudi v Lotringiji pri Reikonu smo dalje napredovali; vzeli smo na fronti 1500 m celo prvo sovražno črto. Na večer je močna sovražna kolona poizkušala napasti, pa smo jo razpršili. Ker je sovražnik zapustil bojišče, so naše patrulje dosele v bližino Charzellea, Gontrexona in Lesomaboisa. Vsi osvojeni nemški jarki so bili polni mrličev, ujeli smo kakih 200 mož. V ozemlju Bonhomme smo prodrli na bližnjo višino. Tudi v dolini Fichte gremo naprej, prodrli smo preko pokopališča v Metzeralu, kjer se bori moč z možem. Tudi na južnozahodnem kraju smo pridobili na ozemlju in ujeli 150 mož, med njimi 4 častnike in 11 podčastnikov.

Ponoči:

Severno od Arrasa se položaj ni izpremenil; obdržali smo vse priborjeno ozemlje. Danes so se vršile samo krajevne akcije pehote, ki pa niso izpremenile fronte. Artiljerijski ogenj se učinkovito nadaljuje. Naše zračno brodoge je obstrlevalo sovražna letala, je zažgalo štiri lope in zadelo dve letali in en zrakoplov. Na zahodnem robu v Argonih so napravili Nemci v nedeljo zvečer ljut naapd ob cesti Vienne le Chateau v Vinnarville, katerega so pripravili z intenzivnim streljanjem dušecih strelcev. Naša naprej potisnjena infanterija se je na nekterih točkah umaknila.

Pariz, 22. junija. Popoldne: Ponoči je dalekosežen top obstrleval Duncerque; na mesto je padlo 14 granat, nekaj zasebnikov ubitih. Belgijske čete so južno od St. Georgesa vzele nemški jarek in vse vojaške pobile ali ujele. V odseku pri Arrasu je sovražnik po ljutem obstrlevanju ponoči napadel na več krajih; samo na jugovzhodu ga nismo vrgli nazaj, kjer se mu je posrečilo ustaviti se v nekem jarku. V labirintu je imel sovražnik težke izgube. V Argonih je položaj neizpremenjen. V Lotringiji smo razširili za 300 m svoje postojanke vzhodno od Reskova. Prodrli smo severno in južno preko Metzerala.

Ponoči: Predpoldne je sovražnik izstrelil na Duncerque še kakih 15 strelcev; naša artiljerija je vzela top pod ogenj. Severno od Arrasa so Nemci proti jutru prenehali s protinapadi; po dnevu je bil samo izredno silovit artiljerijski boj med Souchezom in Ecurie. V Champagni je sovražnik brez uspeha sprožil nekaj min.

Na višinah ob Mozi so Nemci proti jutru napadli konec calonskega jarka, da si zopet pribore izgubljene postojanke; zasidli so samo del svoje druge prejšnje črte. S protinapadom pa smo jim zopet vzeli skoro celo to črto. V Woewru smo razpršili pol stotnije Nemcev. V Vogezi smo prodirali med obema rokavoma Fehchte v smeri Sondernach.

Zopetno obstreljevanje Dünkirchna.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Genfa: Nemci so 23. junija zopet vrgli 23 krogel v Dünkirchen. Število mrtvih in ranjenih žrtve znaša že 200.

Angleške izgube.

London, 25. junija. (Kor. urad.) Zadnji izkaz o izgubah šteje 88 častnikov in 2977 mož.

Vojni izdatki Francije.

Pariz. »Temps« poroča: Glavni poročevalec proračunske komisije Martin je predložil zbornici trimesečni začasni proračun za julij, avgust in september. Matin izvaja: Francija izda mesečno dva tisoč milijonov frankov za vojsko. V bodočem četrtletju bodo izdali za artiljerijo 1.115.575.561 frankov, za živež in za preskrbo tisoč milijonov frankov, za ženijske čete 211 milijonov in za letalne čete 62 milijonov frankov. Za vojaške pokojnine je proračunan zelo nizek znesek. Odkar je izbruhnila vojska, je bilo vloženih 30 tisoč prošenj za pokojnine, 8000 so jih rešili, a pokojnina se je dovolila le v 900 slučajih. Proračunska komisija poziva vojno upravo, naj pospeši rešitev prošenj za pokojnino, če so prosilci potrebni.

Novo angleško vojno posojilo.

Evropske države iščejo kar po vrsti novih posojil. Sedaj tudi Angleška že drugič išče vojnega posojila. Zanimivo je, da si je angleška vlada vzela za vzor avstrijsko vojno posojilo. Namen novemu vojnemu posojilu na Angleškem je dvojen: 1. dobiti za vojsko potreben denar, 2. poskrbeti, da Angleška tudi po vojni ohrani svojo finančno premoč. Treba bo mnogo denarja in vlada je zato kakor pri nas razpisala novo vojno posojilo v neomejeni višini. Čim več, tem boljše. Kakor v Avstriji je pritegnila tudi najširše ljudske sloje, zato bodo vsi poštni uradi in strokovne organizacije in druge javne naprave sprejemali priglaske malih ljudi. Pri teh zavodih se lahko podpiše 5 šilingov do 25 funtov. Novo posojilo se bo obrestovalo po 4½%. Država ga pred potekom 10 let ne sme, po tridesetih letih, 1945. pa mora vrniti. Tudi prejšnja državna posojila je mogoče z doplačili porabiti za novo vojno posojilo, ki bo najboljši angleški državni papir. Angleži upajo na velik uspeh.

Lloyd George išče delavcev.

London, 24. junija. (K. u.) Reuter poroča: Lloyd George je ustanovil v municijem ministristvu poseben oddelek, ki v vseh velikih mestih nabira delavcev. Ustanovil je že 400 posredovalnic.

Belgija odgovori na nemško knjižo o franktirerstvu.

Ženeva, 23. junija. Belgijska vlada je vzela na znanje nemško »belo knjižo« o belgijskem franktirerstvu in bo v kratkem podala odgovor v noti na svoje zastopnike.

Angleži prišli nemškega državnega tajnika Dernburga.

Berlin. Iz Bergena na Norveškem poroča »Vossische Zeitung«: Angleži so prišli nemškega državnega tajnika Dernburga, ko je potoval v Evropo. Odpeljali so ga v Kirkwal na otokih Orkney.

Hrvaški sabor.

Zagreb, 24. junija. (Kor. ur.) Zakonski tačrt o podaljšanju nagodb z Ogrsko za eno leto se je v tretjem branju sprejel. Nato s prične razprava o proračunskem provizoriju. Posl. Cezar Akacič prebere v imenu Starčevićve stranke izjavo, ki se med drugim glasi: Z ozirom na veliko evropsko vojno Starčevićeva stranka ne smatra za primerno, da bi se v omejenem obsegu obravnavala politična in državno-pravna vprašanja o razmerju s kraljevino Ogrsko in z drugimi deželami Njeg. Veličanstva in izjavljam, da se zato ne bo udeleževala debate. Indemniteto stranka odklanja. Ko sta še poslanca Štefan Radić (kmečka stranka) in Novak (v imenu frankove stranke) izjavila, da bodo glasovali proti indemniteti, se je razprava prekinila. Prihodnja seja jutri; na dnevnem redu nadaljevanje razprave o indemnitetni predlogi.

Na Balkanu.

RAZPOLOŽENJE V RUMUNIJU. Bukarešta, 24. junija. Osvojitev Lvova vzbuja pri vseh pametnih politikih čuvstvo

zadovoljnosti. Pristašev četvornega sporazuma se je polastila pobitost.

ZAROTA PROTI VENIZELOSU.

Kodanj. »Daily Telegraph« poroča: V Atenah so odkrili zaroto proti Venizelosu. Zarotniki so nameravali Venizelosa prijeti. Zapleteni so v zaroto večinoma častniki, ki sumijo, da namerava uvesti Venizelos na Grškem republiko.

SRBSKE POSADKE NA BOLGARSKI MEJI.

Dunaj, 23. junija. »Mittagszeitung« ima preko Bukarešta iz Aten: Veliko pozornost vzbuja sklep srbske vlade, ki hoče srbsko mejo proti Bolgariji znatno ojačiti. Ustanoviti misli 20 novih garnizij in tako preprečiti vpad bolgarskih četašev, ki bi hoteli ovirati srbske operacije v Albaniji.

GRŠKI POGROMI V EGIPTU.

Curih, 23. junija. Iz Aten poročajo o velikih izgredih avstralskih vojakov proti egipčanskim Grkom. Prišlo je že tako daleč, da so opustošili več grških trgovin in ranili več Grkov.

BOLGARIJA IN TURČIJA.

Pariz, 22. junija. »Agence Havas« poroča, da je prišel v Sofijo carigradski bolgarski poslanik poročat o svojih razgovorih glede poprave meje. — »Matin« pa javlja, da se bolgarsko turška pogajanja bližajo koncu, in sicer bo Turčija odstopila cel desni breg spodnje Marice in predmestja Odrina. S tem bo prišla tudi železnica Dedeagač v Mustafa-Pašo (Svilengrad) v bolgarsko posest. List pravi, da bo ta vest zelo presenetljiva za tiste, ki še vedno verujejo v bolgarski nastop proti Turčiji.

ITALIJANI BI HOTELI IMETI BALKANSKO KONFERENCO V RIMU.

Rim, 23. junija. »Tribuna«, officijozno glasilo italijanske vlade, predlaga, naj Srbija, Bolgarija, Grška in Rumunska pošljejo svoje zastopnike v Rim, kjer se bodo pogovorili o vseh perečih vprašanjih.

RUMUNSKA.

Dve dejstvi.

Budimpešta, 23. junija. Ogrski listi poudarjajo: Zadnjo nedeljo sta bili dve zborovanji proti agitatorjem za tuje interese. Ze tedne pripravljani boj proti vladi je izgubil na svoji prvotni ostroti.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 25. junija. (Kor. urad.) Glavni stan poroča: Turške čete so po živahnem boju osvojile 2900 metrov visoki Karadagh, ki je dve uri oddaljen od turške meje.

TURŠKE OPERACIJE PROTI EGIPTU.

Lučano. »Giornale d'Italia« poroča iz Kaira: Turčija ni opustila svojega nameravanega podjetja proti Egiptu. Železnico skozi puščavo Sinaj so zgradili že do velike oaze Madhi ob vzhodju gore Sinaj. Turki upajo, da pridejo koncem bodočega meseca do Sueškega prekopa.

ITALIJA BO MENDA VNDARLE POMAGALA PRED DARDANELAMI.

Berlin, 23. junija. »Vossische Zeitung« poroča iz Ženeve: Po rimskih vesteh se bo Italija končno vendarle udeležila dardanelske akcije. Več italijanskih križark in manjših ladij je odplulo iz Tarenta proti otoku Tenedos, kjer se bodo pridružile francoško-angleškemu brodogradu.

TURŠKI SULTAN OPERIRAN.

Carigrad, 25. junija. (K. u.) Vsled sultanove bolezni v mehurju je profesor Israel iz Berlina v sporazumu s turškimi dvornimi zdravniki odredil operacijo, ki se je izvršila v četrtek.

Na morju.

ANGLEŠKA OKLOPNA KRIŽARICA TORPEDIRANA.

London, 24. junija. (Kor. ur.) Oklopno križarico »Roxburgh« je 20. junija na Severnem morju zadel torpedo, ki jo pa ni resno poškodoval. Križarica je lahko sama nadaljevala vožnjo.

FINSKI DVOJAMBORNIK POTOPLJEN.

London, 25. junija. (Kor. urad.) Reuter poroča: Jugovzhodno od Fairskih otokov je nemški podmorski čoln potopil neki finski škuner.

Razna poročila.

NEMČIJA NE MISLI NA MIR.

Berlin. Neki nemški učenjak je vprašal na poklicanem mestu, če in pod kakimi pogoji se misli na mir. Poklicano mesto se z vprašanjem niti pečalo ni.

PRESTOLONASLEDNIK KAROL FRANC JOŽEF PREJEL ŠTEFANOV RED.

Dunaj, 25. junija. (Kor. urad.) Cesar je podelil prestolonasledniku nadvojvodu

Karolu Franc Jožefu veliki križ Štefanovega reda.

Proti zlorabi alkohola.

Ukaz c. kr. deželne predsednika za Kranjsko z dne 23. junija 1915. l., št. 14888 s katerim se vsled povelja Najvišjega poveljnika jugozapadne fronte (ces. ukaz z dne 23. maja 1915. l., drž. zak. št. 133/res. št. 1975 z dne 18. junija 1915. l. v namen omejitve zlorabe alkohola na podlagi § 54, odstavka 2 obrtnega reda policijsko urejuje izvrševanje gostilničarskega in krčmarskega obrta: § 1. Točenje in prodaja na drobno žganih opojnih pijač je ob nedeljah in praznikih ter ob tržnih dnevih tekom celega dneva, ob drugih dnevih pa od 4. ure popoldne naprej prepovedana. Žganjetoči morajo biti med tem časom zaprti; § 2. Tudi v drugem času, kakor je omenjen v § 1, je prepovedano točenje in prodaja na drobno žganih opojnih pijač pripadnikom oborožene sile, vsem drugim osebam, ki se uporabljajo za vojaške službe, osebam, ki se podvračajo naborni ali prebiralni dolžnosti, mladostnim osebam v starosti pod 18. letom, pijancem iz navade ali nasilne; § 3. Dalekosežnejša policijska ureditev je po krajevni potrebi prepustena obrtnim oblastvom; § 4. Ta ukaz se ne uporablja na oddajo žganih opojnih pijač v zdravilne namene na podlagi zdravniškega predpisa; § 5. Ta ukaz je nabiti v obrtnih prostorih ki so dovoljeni za točenje in prodajo na drobno žganih opojnih pijač, tako, da vzbuja pozornost gostov; § 6. Na prestopke tega ukaza se uporabljajo kazenska določila obrtnega reda; § 7. Ta ukaz dobi moč tisti dan, ko se razglasi. — C. kr. deželni predsednik: Baron Schwarz, l. r.

Potrji globoke žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš predobri sopro, oče in tast, gospod

Josip Černak

zasebnik

danes ob 4. uri popoldne, previden s tolažili sv. vere mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb rajnega se vrši v soboto ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Ljubljana, 24. junija 1915.

Žalujoča rodbina.

1 steklenica 2 kroni. Ceniki zastoj in franko.

Naročajte „Slovenca“.

Mesto

tajnika

je pri „Ljudski posojilnici“ v Ljubljani izpopolniti.

Prošnje za to mesto naj se, opremljene s spričevali o dosedanjem službovanju in studijah, vložijo pri načelstvu „Ljudske posojilnice“ do 15. julija 1915. Plača po dogovoru.

Toporišča

(držaje) za krampe, lopate, kladiva in sekire kupuje trgovina s stroji in železnino FR. STUPICA v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 1. 1280 3

Mladenich

ki je dovršil živinorejski tečaj, želi službo na kakem večjem posestvu. Naslov pove upravnistvo tega lista pod št. 1276.

Vdova, dobra vzgojiteljica, sprejme takoj

otroka

na rejo v vsaki starosti. — Naslov pove upravnistvo „Slovenca“ pod št. 1282.

Naznanilo

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem z današnjim dnevom začasno zatvoril svojo gostilno na Martinovi cesti št. 13.

Vzrok temu je dejstvo, da sta dva člana moje družine poklicana v vrsto branilcev časti in pravice naše ljube Avstrije. Svojim dragim gostom uljudno priporočam v obisk

Unionsko klet,

kjer bodo pod vodstvom moje soproge gostoljubno postreženi s pristno in dobro kapljico Dež. vin, zadrage in z mrzlimi jedili.

S spoštovanjem Josip Cotič.

1277

Krepak

1286 3

deček,

ki je dovršil vsaj tri gimnazijske razrede, se sprejme takoj v drogerijo A. Kanc. Istotam se sprejme tudi

sluga.

Zahvala.

1283

Za vse dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom smrti našega ljubljene strica, gospoda

JOSIPA LILEK

župnika v p.

izrekamo na tem mestu vsem našo prisrčno zahvalo.

Posebna zahvala bodi izrečena preč. duhovščini črnomeljski, kakor tudi vsem preč. duhovnim sobratom, ki so pokojnika spremili na zadnji poti. Nadalje se zahvaljujemo vsem gg. uradnikom sodnije in davkarje ter sl. učitelstvu in šolski mladini kakor pevcem za gniljivo petje, ter sploh vsem, ki so spremili nepozabnega rankega na njegovi zadnji poti.

Črnomelj, dne 25. junija 1915.

Zalujoči ostali.